

Hallo!

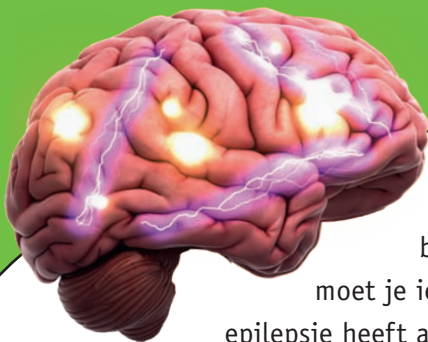
Ik ben dokter Jesse

Toen ik op de basisschool zat, kreeg ik zomaar opeens epilepsie. Ik wist toen helemaal niet dat dat bestond. Bij mij is het overgegaan. Ik ben dokter geworden en leg nu aan kinderen uit wat epilepsie is. Lees je mee? Ik heb er ook een filmpje over gemaakt dat kun je bekijken op www.epilepsie.nl/leerling.

Wat is epilepsie?

Weinig mensen weten precies wat epilepsie is. Toch heeft in Nederland één op de 150 mensen epilepsie. Dat is best veel. Epilepsie betekent dat je bepaalde aanvallen hebt. Daarover dadelijk meer. Er zijn veel verschillende soorten aanvallen. Tussen de aanvallen door is er niks aan de hand. Sommige mensen merken zelf wel dat ze een aanval hebben, andere merken er niks van.

Als je wilt begrijpen wat epilepsie is, moet je iets weten over de hersenen. Want epilepsie heeft alles te maken met onze hersenen. Hoe de hersenen werken is heel ingewikkeld. Je hersenen regelen een heleboel dingen voor je. Daar hoef jij niet bij na te denken. Onze hersenen geven met elektrische stroompjes opdrachten aan bijvoorbeeld onze armen, benen. Daardoor kunnen we deze bewegen. De elektrische stroompjes worden prikkels genoemd. Ze lopen via zenuwen, een soort stroomdraadjes door het lichaam. Die prikkels worden bijna altijd zonder problemen doorgestuurd. Maar bij iemand met epilepsie geven de hersenen soms opeens heel veel prikkels tegelijk door. Iemand heeft dan een soort kortsluiting in de hersenen en krijgt een epileptische aanval.

Aanvallen kunnen er heel verschillend uitzien

“Ik had vanaf mijn zesde last van epilepsie. Het bleken **absences** te zijn. Absence is het Engelse woord voor afwezigheid. Het zijn heel korte aanvallen die je zelf meestal niet eens merkt. Ik was dan ergens mee bezig en stopte er opeens mee! Zonder dat ik dat wilde. Zat ik bijvoorbeeld in de klas te schrijven, deed ik plotseling niks meer, maar staarde ik voor me uit. Vaak merkte niemand het, want een absence gaat meestal na een paar seconden voorbij. Een keer gebeurde het, toen ik aan het fietsen was. Dat is lastiger... dat snap je wel.

Weer een andere aanval is de **myoclonische aanval**. Hierbij krijgt iemand heel even een schok in armen of benen, soms een aantal schokken kort achter elkaar.

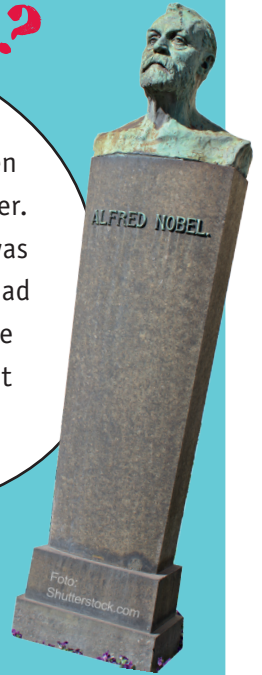
De absence komt het meeste voor bij kinderen, maar ik leerde in die tijd dat er ook nog andere aanvallen zijn. Zo kende ik een jongen die af en toe last had van een aanval, waarbij hij ineens niet meer wist waar hij mee bezig was. Hij stopte dan met wat hij aan het doen was. Hij vertelde dat hij in de verte wel iets hoorde, maar dat hij het niet begreep. Hij zat of liep zomaar wat rond en plukte aan zijn kleren. Soms smakte hij daarbij. Daarom noemde hij het zijn het ‘pluk-en-smak-aanvallen’, maar dokters noemen het een **focale aanval**. Achteraf wist hij niet wat er gebeurd was en andere mensen moesten hem vertellen wat hij gedaan had.

Soms kan een kind grote aanvallen hebben, die we **tonisch-clonische aanvallen** noemen. Die zijn heel vervelend! Iemand raakt dan bewusteloos, valt op de grond en zijn spieren verkrampen. Daarna gaat hij schokken. Sommige mensen bijten op hun tong of plassen in hun broek. Na een tijdje is de aanval over en komt iemand weer bij. Hij of zij voelt zich dan vaak niet lekker en erg moe.”

Wie heeft het?

Epilepsie kan alle mensen overkomen. Overal. Jong en oud. Beroemd en onbekend. Je kent misschien wel **Julius Caesar**: hij leefde meer dan tweeduizend jaar geleden en was een belangrijk Romeins staatsman en militair bevelhebber. En hij had epilepsie. Of **Napoleon Bonaparte**. Rond 1800 was hij alleenheerser over een groot deel van Europa. Ook hij had epilepsie. En ken je **Alfred Nobel**? Een knappe kop waar de jaarlijkse Nobelprijs naar vernoemd is. Het maakt dus niet uit wat je doet, of wie je bent, of wanneer je leeft. Iedereen kan epilepsie krijgen.

Hoe krijg je het?

Soms is het duidelijk....

Als de hersenen van een baby bij de geboorte te weinig zuurstof krijgen, kan die persoon later in zijn leven last krijgen van epilepsie. Ook als de hersenen beschadigen door een ongeluk of door een hersenziekte kan iemand epilepsie krijgen. Let op: dat kan. Het hoeft dus niet te gebeuren! Bij sommige mensen komt epilepsie in de familie voor. De kans op epilepsie voor iemand in die familie is dan iets groter. Maar als iemand in jouw familie epilepsie heeft, betekent dat niet dat jij ook epilepsie krijgt!

Maar meestal is het niet duidelijk

Het komt ook regelmatig voor dat we niet kunnen achterhalen waarom iemand epilepsie heeft.

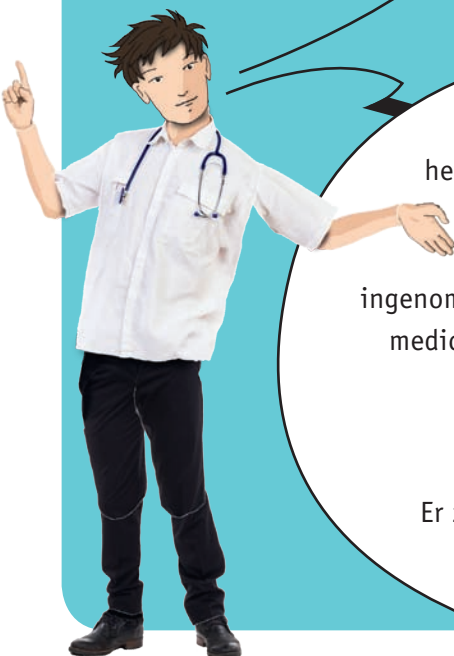
Wat doe je ertegen?

Medicijnen

Als we weten dat iemand epilepsie heeft, begint de speurtocht naar het juiste medicijn. Er zijn een heleboel goede medicijnen. Soms duurt het even voordat het beste medicijn voor iemand gevonden is. De medicijnen helpen de aanvallen tegen te houden. Medicijnen moeten elke dag worden ingenomen. De meeste kinderen krijgen geen aanvallen meer als ze regelmatig het juiste medicijn slikken. Maar het lukt niet altijd helemaal. Medicijnen hebben soms lastige bijwerkingen, zoals slaperigheid of misselijkheid.

Andere middelen tegen epilepsie

Er zijn ook andere manieren om epilepsie te behandelen. In sommige gevallen is een operatie mogelijk, of als de medicijnen niet of niet goed genoeg werken, kan een dieet soms helpen.

Wel of geen epilepsie?

Als wij artsen denken dat iemand epilepsie heeft, dan gaan we onderzoeken of dat ook zo is. We luisteren eerst naar het verhaal over de epileptische aanval: wat gebeurde er en hoe zag de aanval eruit? We willen alles weten over vroeger: over de geboorte, of iemand gevallen is, welke ziektes iemand heeft gehad. Daarna onderzoeken we de hersenen in het ziekenhuis met een **EEG-onderzoek**. Bij dit onderzoek worden er draden met plakkers op het hoofd vastgeplakt. Het ziet er best vreemd uit, maar je voelt er gelukkig niet veel van. De draden zijn aan een apparaat verbonden. Dat apparaat meet en tekent de prikkels (elektrische stroompjes) in de hersenen. Het ziet dus wat de hersenen doen. Ondertussen laat een medewerker je allemaal testjes doen. Soms doen we nog andere onderzoeken. Dat doen we bijvoorbeeld met een **MRI-scan** of een **CT-scan**. Als je daarover meer wilt lezen, kun je dat op de website opzoeken: www.epilepsie.nl.

Kan epilepsie overgaan?

Het kan zijn dat de aanvallen wegblijven als iemand een aantal jaren medicijnen heeft gebruikt. We geven dan steeds minder medicijnen, tot je op het laatst geen medicijnen meer slikt. Dan blijven bij veel kinderen de aanvallen gewoon weg. Zo gebeurde het bij mij ook! Ik heb dus geen aanvallen meer.

Kun je alles doen?

De medicijnen tegen epilepsie zorgen ervoor dat er geen 'kortsluiting' in de hersenen voorkomt. Of dat het minder vaak gebeurt. Door die medicijnen kunnen de meeste kinderen met epilepsie alles doen wat ieder ander ook doet. Maar sommige kinderen die nog aanvallen hebben, mogen niet in hun eentje zwemmen of fietsen. Of ze mogen niet lang naar een beeldscherm kijken of hebben last van flikkerend licht.

Wat kan iemand doen bij een aanval?

Bij de meeste aanvallen hoef je niet echt te helpen. De aanval houdt vanzelf binnen enkele minuten op. Het is wel verstandig om te kijken of je een volwassene kunt waarschuwen. Als kinderen tijdens een aanval gaan rondlopen en niet goed uitkijken, moet je ze heel voorzichtig tegenhouden. Bij een grote aanval met schokken of wilde bewegingen kan een kind zich pijn doen. Zorg dat er geen harde of scherpe voorwerpen in de buurt zijn en leg iets zachts onder het hoofd. Na de aanval wordt een kind meestal op de zij gelegd. Soms voelt hij of zij zich nog niet zo lekker. Het is dan belangrijk om er voor hem of haar te zijn.

Erover praten

Epilepsie kan vervelend zijn maar als je epilepsie hebt, betekent dat niet dat je zielig bent. Ik vond het heel fijn als andere kinderen aan mij vroegen wat ik had. Zo kon ik uitleggen wat ik voelde en hoe ze mij konden helpen. Door mijn absences miste ik soms dingen die er tegen me gezegd werden. Omdat mijn vriendjes en de juf wisten dat ik absences had, konden ze me helpen door dingen te herhalen.

Bedankt voor het lezen van mijn verhaal! Wil je meer weten? Kijk dan op www.epilepsie.nl.

